

Мунофиқларга энг оғир намоз

Image not found or type unknown

17:30 / 17.10.2021 3405

مَلَسَ وَهَيَّلَ هَلَلًا يَلْصِقُ هَلَلًا لَوْ سَرَّ نَأُوهَ نَعُ هَلَلًا يَضَرَّ هَزِيْرَهُ يَبْأُ نَع
يَلْصُقِي الْجَرَّ رُمًّا نَأُتْمَمَهُ دَقْلٌ لِقَافٍ تَأَوَّلِ صِلَا صَعَبٍ يَفِ اسَانِ دَقَفٍ
أَوْ قَرَّحِيْفٍ مَهَبٍ رُمَّافٍ ، أَهْنَعِ نَوُفَّ لَحْتِي لِحْرِيْلٍ فِلَاخُأٌ مُثٌ سَانِلَابِ
أَنِي مَسِ أَمْ طَعِ دِحِّي هُنَّ أَمْ هَدَحَا مَلَعٌ وَّلَوِ ، مَهْتَوِيْبٌ بَطْحَالِ مَزْحَبٌ مَهْيَلَعِ
هُ سَمَّخُ لَاهَا وَّرَ ، عَاشِعُ لِي نَعِي أَهْدِي شَلِ

هُ الْعَصَوِ عَاشِعُ لَاهَا الْعَصَوِ نِي قِفَانُ مَلَا يَلَعِ الْعَصَوِ لَقِثْأٌ نِي ؛ عِي أَوْرِي فَوِ
رُمًّا نَأُتْمَمَهُ دَقْلَوِ ، أَوْ بَحِ وَّلَوِ أَمْ هَوْتَأَلِ أَمْ هِي فِ أَمْ نَوُ مَلَعِي وَّلَوِ ، رَجْفَالِ
يَعْمِ قَلْطَنًا مُثٌ سَانِلَابِ يَلْصُقِي الْجَرَّ رُمًّا مُثٌ ، مَأَقْتَفِ الْعَالِ صِلَابِ
مَهْيَلَعِ قَرَّحُفِ الْعَالِ صِلَابِ نَوْدَهَشِي الْيَمُوقِ يَلِ بَطْحَانِ مَزْحَبِ مَعْمِ لِحْرِيْبِ
رَانِلَابِ مَهْتَوِيْبِ

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам баъзи намозларда бир қанча одамларнинг йўқ бўлганини билиб:

«Батаҳқиқ, мен бир кишини одамларга намозга ўтиб беришини, намозга келмай, орқада қолаётганларга ўзим бориб, уларнинг уйларига ўтин боғламларини қалаб туриб, устиларидан ёқиб юборишларини амр қилишга қасд қилдим. Агар бирлари семиз гўштли суяк топсалар, унга ҳозир бўлар эдилар», дедилар. Яъни, Хуфтонга, демоқчилар.

Бешовлари ривоят қилганлар.

Бошқа ривоятда:

«Мунофиқларга энг оғир намоз Хуфтон ва Бомдод намозларидир. Агар у иккисидаги нарсани билганларида, эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар. Батаҳқиқ, намозга амр қилиб, у қоим қилинганда бир кишини одамларга намоз ўқиб беришини буюриб, сўнгра ўзим ўтин боғламларини кўтарган одамлар билан намозга ҳозир бўлмаган одамларнинг олдига бориб, устиларидан уйларига ўт қўйиб юборишни қасд қилдим», деганлар.

Шарҳ: Ушбу ҳадиси шарифдан жамоат намозига бормаслик қанчалар ёмон эканлиги кўриниб турибди. Акс ҳолда Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам ундайларни уйига қамаб туриб, устидан ўт қўйиб юборишга қасд қилмас эдилар. Хуфтон ва Бомдод жамоатларига ҳозир бўлмаганлар бир ўринда мунофиқ деб аталиши ҳам жамоат намозининг шариатимиздаги аҳамиятини кўрсатади.

Шунингдек, Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар», дейишлари ҳам қаттиқ гапдир.

Буни Хуфтон ва Бомдод намозларини жамоат билан ўқиганларга бериладиган савобни билганларида ёхуд бу икки намоз жамоатини тарк этганларнинг гуноҳи ва унинг оқибати нима бўлишини билганларида, эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар, деб тушунмоқ лозим.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди